

ועשו לי מקדש

It was an era of extreme contrasts.

Klal Yisroel reached the pinnacle of spiritual elevation, and then tragically plummeted to the lowest depths.

Amidst the most dazzling display of miracles ever witnessed by mankind, Moshe Rabbeinu led them out of bondage in Egypt. He lovingly brought them to Har Sinai where they witnessed the revelation of Hashem's holy shechina. Hashem Himself bequeathed them with the ultimate gift of the torah hakedosha. At that moment Bnei Yisroel rose to indescribable heights of closeness to Hashem.

Just forty days later, the unthinkable happened. While they waited at the foot of Har Sinai for Moshe Rabbeinu to descend from shamayim after learning torah, they committed the most grievous act of betrayal: They worshipped the eigel. They fell from the most exalted position to the most abysmal one. Although the rebellion had been instigated by a mixed multitude of forty thousand converts known as the Eirev Rav, Bnei Yisroel were still held accountable for their deeds.

Hashem sent a plague that killed numerous people and the Yidden were in danger of total annihilation. On Rosh Chodesh Elul, Moshe ascended the mountain and beseeched Hashem for forgiveness. Finally, on the momentous day of 10 Tishrei, Yom Kippur, Moshe came down from the mountain with a Divine message of forgiveness.

After these tumultuous events, the mood in the encampment was very somber. Bnei Yisroel longed and hoped for the deep relationship they had once enjoyed with Hashem. They speculated that perhaps Hashem had forgiven them enough to allow them to live, and even to keep the torah and mitzvos. But would they ever recapture even a semblance of the closeness they had experienced at the foot of the mountain after receiving the torah? Will Hashem ever dwell amongst them again?

On 11 Tishrei Moshe assuaged their deep feelings of regret and hopelessness. At a great assembly of all men, women and children (excluding the Eirev Rav) Moshe shared the words of Hashem.

These powerful, poignant words uplifted the dismal cloud of melancholy that had enveloped the distraught nation. Downcast eyes lit up with a spiritual glow and worried frowns gave way to broad smiles of delight.

What message did Moshe impart?

What had the power to capacitate such change?

The precious, meaningful words were:

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

Yes, my dear, beloved nation I will once again dwell amongst you!

Let's explore the details of the construction of the Mishkan.

Let's analyze the grace and beauty of the design that inspired Klal Yisroel with such a profound passion.

Let's embark on a journey of how this Mishkan can be built in our hearts and minds and give us today, a close connection with Hashem.

תרומת המשכן

There was great excitement in the air. People actually jostled each other in their haste to reach their destination.

Where were they rushing to?

The date was 12 Tishrei. It was the day after Moshe's declaration. Women were the first to come forward with their precious jewelry. The men quickly followed with generous donations of their own. So enthusiastic was the nation that by the very next day, 13 Tishrei, the vast majority of the materials were collected!

The following is a list of the materials that were collected¹:

- זהב - gold
- כסף - silver
- נחשת - copper
- תכלת - turquoise wool
- ארגמן - purple wool
- תולעת שני - scarlet wool
- שש - linen
- עזים - goat hair
- עורות אילים מאדמים - red-dyed ram skins
- עורות תחשים - tachash skins
- עצי שטים - acacia wood
- שמן למאר - oil for illumination
- בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים - spices for the anointment oil and the aromatic incense
- אבני שהם - shoham stones
- אבני מלאים לאפד ולחשן - אפד וחשן - stones for the settings, for the

Moshe Rabbeinu demanded that an official accounting be made of all the donations, to ensure that everything collected would be used solely in the building of the Mishkan. Betzalel and Aharon's youngest son Isamar were appointed to conduct the audit and keep a record of the results.

There are various מפרשים on the way the תרומת המשכן is divided.

- Some מפרשים say there were 15 materials.
(ליקוט מדרשי תימן, רבינו שמעיה, מובא בתוספות השלם שמות כ"ה ג' אות ט, רבינו בחיי, אברבנאל)
- Yet other מפרשים say that there were 13 materials. מפרשים differ in their opinions of what materials they count as one category:
 - תכלת, ארגמן, ותולעת שני (תוספות השלם, פירושי התורה לר' חיים פלטיאל, רא"ם, ביאורים של מהר"ו)
 - עורות אילים מאדמים ועורות תחשים (ספר זכרון)
 - שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת, אבני שוהם ואבני מלואים (מושב זקנים)

תרומת המשכן

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

אָרוֹן

The central feature of the Mishkan was the ארון , which housed the לוחות. This was the place where the שכינה הקדושה dwelled.¹ The ארון is compared to the כסא הכבוד² because just like the כסא הכבוד is Hashem's dwelling place in שמים the ארון was Hashem's dwelling place on earth. Due to the sublime holiness of the ארון it is the first of the כלים to be mentioned³. The ארון has many other names in תנ"ך including:

ארון העדות⁴, ארון ה' אדון כל הארץ⁵, ארון ברית ה'⁶

ממה נעשה	עצי שטים וזהב טהור
מדות	אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה
מסמל	כתר תורה
נס ⁷	וּבֹדְעֵתִי לֶךְ שָׁם: ... שֶׁהָיָה הָאָרוֹן נוֹשָׂא אֶת נוֹשְׂאָיו... ⁸

¹ רמב"ן ריש פרשת תרומה

² תנחומא ויקהל ז', במדבר רבה ד:יג

³ לקח טוב, מדרש אגדה

⁴ שמות כו: לג

⁵ יהושע ג:יג

⁶ במדבר י:לג

⁷ סוטה לה - כלי יקר

⁸ An additional נס is brought down in גמרא בבא בתרא in the פסוק it is written about the ארונות - וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אַחִיו - that they were facing each other. In דברי הימים it is written about the ארונות - וּפְנֵיהֶם לְבַיִת - they were facing the walls. Which way were they actually facing? - כָּאֵן שְׂעוּשִׁים רְצוּנוֹ שֶׁל מְקוֹם וְכָאֵן שְׂאִין עוֹשִׂים רְצוּנוֹ שֶׁל מְקוֹם - When בני ישראל kept the Torah, they faced each other, and when they didn't., they faced away from each other.

ארון

שלחן

The שלחן represents ¹⁰מלכות (בית דוד) and it signifies עשירות וגדולה as the term שלחן מלכים connotes¹¹. Why does the שלחן represent prosperity? The word שלחן comes from the root שלח which means "to send", "to hold out", or "to offer" – a table is a fixture that offers us things for our personal use and enjoyment. Hence, figuratively, שלחן denotes nourishment, enjoyment, material plenty and prosperity. In the משכן, the שלחן serves the purpose of bearing the לחם הפנים and the לבנה, the bread and the incense, which represent nourishment and enjoyment. The secret of the loftiness of the שלחן was that השם ברכת emanated from it. The שלחן embodied such ברכה that it brought satiety to all of klal yisroel, as it is written ¹²כל כהן שמגיעו כפול אוכל ושובע!

ממה נעשה	עצי שטים, זהב טהור
מדות	אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו
מסמל	כתר מלכות
נס	לחם פני לפני תמיד – משבת לשבת ¹³

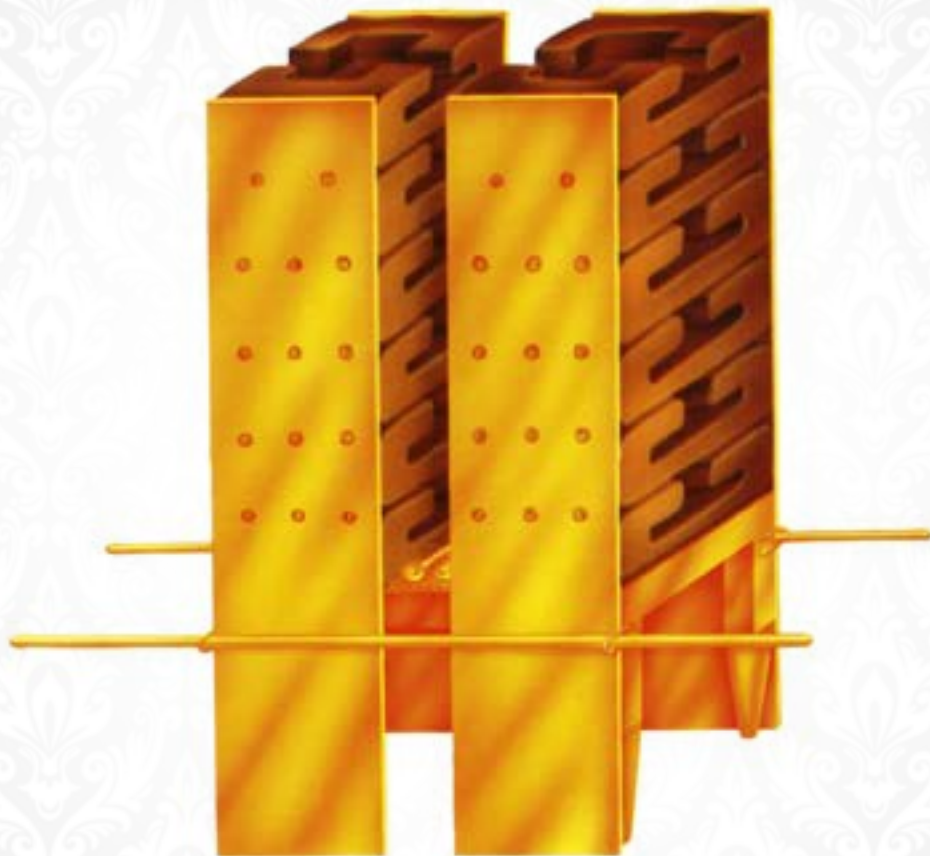
¹⁰ במדבר רבה, ד: יד

¹¹ רש"י

¹² רמב"ן

¹³ מוסף רש"י

שלחן

מנורה

The מנורה expresses its symbolic meaning through the light it disseminates. There are two aspects that light symbolizes. Firstly, light represents knowledge as the verse ¹⁴ כי נר מצוה ¹⁴ – for the commandment is a lamp and the teaching is a light, indicates. Secondly, Light is also a metaphor for the source of growth and life, of unfolding and flowering, of joy and bliss as we see in the verse ¹⁵ ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר ¹⁵, for the Jews there was light and joy, gladness and honor. This other essential component in the symbolism of light is movement – not in a physical sense but in a spiritual sense of growing and flowering which brings about joy and bliss (for joy is essentially the feeling of internalizing the blossoming of life = שמחה). The מנורה was a symbol of these two facets of light: theory and practice, enlightenment and motivation to action, the knowledge of torah and the practice of the mitzvos which brings us close to Hashem.

ממה נעשה	זהב טהור
מדות	גבוהה של המנורה היה שמונה עשר טפחים
נס	והיאר על עבר פניה – עשה פי ששת הנרות שבראשי הקנים היוצאים מצדיה, מסובים כלפי האמצעי

¹⁴ משלי ו: כג

¹⁵ אסתר ח: טז

מנורה

מזבח הנחשת

The מזבח is a symbol of the earth's elevation through the action of man. Our role on earth is to take physicality, גשמיות, and elevate it to רוחניות. The term זבח denotes killing to provide nourishment. The מזבח is not a place of slaughter, but a place of meals, where the offerings becomes elevated to 'לחם אשה לה'.

ממה נעשה	עצי שטים
מדות	ארך=חמש אמות, רחב=חמש אמות, קמתו=שלוש אמות ¹⁶
שמות	(א) מזבח (ב) מזבח העלה (ג) מזבח הנחשת (ד) מזבח החיצון
שמוש	להקריב עליו קרבנות

¹⁶ ר' יהודה = קמתו שלש אמות ר' יוסי = קמתו עשר אמות

מזבח הנחשת

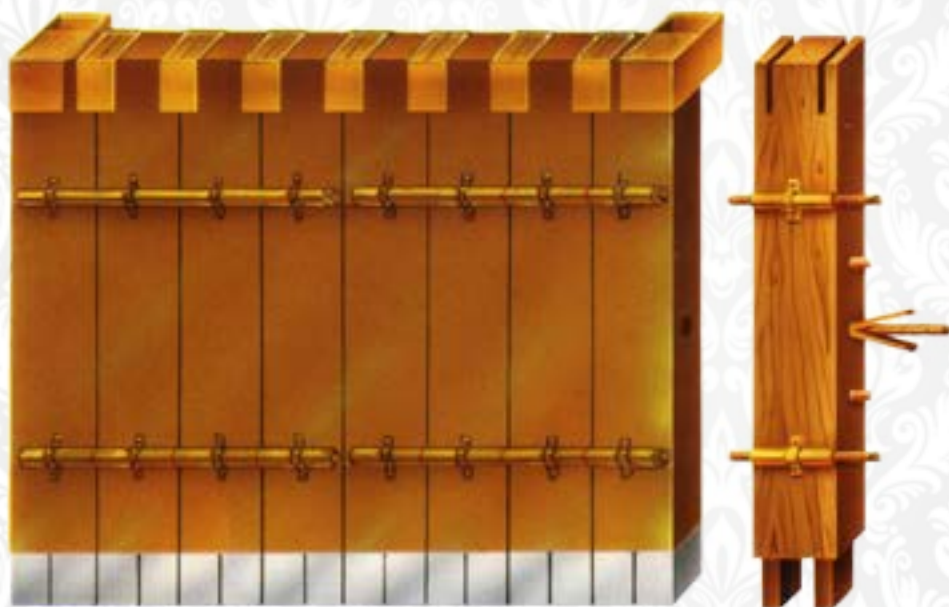

קרשים

The קרשים were the partition beams of the משכן. The root קרש is related to גרש and to ירש. The beams served the purpose of "driving away" (גרש) those who had no right to the place, and to reserve it for those who did have a right to it (ירש). The קרשים reserved a place of holiness for the משכן.

ממה נעשה	עצי שטים מצופה זהב
מדות	אורך = עשר אמות רוחב = אמה וחצי
קרשים בקיר דרומי	עשרים
קרשים בקיר צפוני	עשרים
קרשים בקיר מערבי	עשרים
בריחים: ממה נעשה?	עשרים
בריחים בכל קיר	חמשה
נס	עצי שטים עומדים - עומדים לעולם ¹⁷
אדנים: ממה נעשה?	כסף

קדשים

יריעות המשכן

The יריעות served the purpose of surrounding and enclosing the משכן. The root ירע is related to גרע and כרע, to diminish, to limit – in value (גרע) in height (כרע) in quality (ירע) ; thus אל ירע בעיניך¹⁸. In the sense of the משכן, the יריעות denotes diminishment of space, something that encloses and area. That is why the יריעות were more than just a cloth, but fabric used to surround the holy משכן.

ממה נעשה	שש, תכלת, ארגמן ותולעת שני
למה נקראו בשם זה?	קרא יריעות בשם משכן, כי בתוכם היו כסא שלחן ומנורה למשכן השכינה ¹⁹
איך נעשו?	כרבים מעשה חשב
מדות כל יריעה	ארך=שמנה ועשרים באמה ורחב=ארבע באמה
יריעות בכל חוברת	חמש
לולאות תכלת	חמשים+חמשים=מאה
קרסי זהב	חמשים

¹⁷ בראשית כא:יב

¹⁸ ספורנו

ידיעות המשכן

יריעות עזים

The goat's hair tapestries formed the אהל of the משכן. There are two opinions on what these יריעות were made up of. According to יהודה ר' there were two covers that of ram's skins below, and that of תחש skins above. According to נמחי ר' there was only one cover half of which consisted of ram's skins, and half of תחש skins. What is the תחש animal? It was an animal available exclusively to Moshe Rabbeinu. It is uncertain whether it was a species of חיה or בהמה. In any event it was a kosher animal, since it had a single horn on its forehead.

ממה נעשה	מנוצה של עזים
מדות כל יריעה	ארך=שלשים באמה ורחב= ארבע באמה
יריעות בחוברת א'	חמש
יריעות בחוברת ב'	שש
לולאות	חמשים+חמשים=מאה
קרסי נחשת	חמשים
עוד שם=אהל	כי= פרוש אותן על היריעות התחתונים

יריעות עזים

